

stian den V's Danske Lov Bestemmelser om, at Skjelde og Nætbor skulde være ophængte paa Raadhusene, og at Ruser og Bundgarn ikke maa sættes for nær Dybet, Sejladsen til Hinder. Men først ved Frdn. af 15de Decbr. 1750 bleve nøjagtige og bestemte Regler fastslaaede, som tilbels endnu ere gjældende. Stæderne bleve matriculerede og i det Hele den saa nødvendige Orden indført, hvor et stort Fiskeri skal drives. Redskaberne til Fiskeriet vare de, som foran ere beskrevne, dog vare de nu mest brugelige Gaffelgarn forbudte, indtil Loven af 29. Decbr. 1857 tillod deres Brug i Nørland og Østerland. Tiden, hvori Fiskeri var tilladt, var i ældre Tider indskrænket til Foraarsmaanederne, men blev ved sidstnævnte Lov frigivet hele Aaret med Undtagelse af Tiden fra medio Juni til 1. Oktbr. for Baadenes Vedkomende, og fra 24. Juni til 24. Septbr. for Bundgarn og Silberuser.

Hvad nærværende Lovforslags Bestemmelser om Sildefiskeriet i Limfjorden angaar, da ere disse optagne uforandrede, saaledes som de nu ere bestaaende. Særlig bemærkes ved § 25, at de der opførte Maal ere de fra Alders Tid brugte og af Fiskerne som henfigtsmæssige befundne. Det er indlysende, at i de smalle Løb og Indfæringer imellem Grundene maa der gives nogen Frihed i Henseende til Raadernes Længde efter Stedets Situation og Vandets Bestaaffenhed.

§ 26, der omhandler Besætningsmaaden, vil efter det foran Udviklede ikke behøve videre Forklaring. I de matriculerede Baae er Stadernes Velggenhed nøjagtig bestemt i Stadbogen efter Mærket paa Landet.

§ 27. De i §§ 25 og 26 optagne Bestemmelser angaae ligesom de tilsvarende i Lov 29. Decbr. 1857 §§ 8 og 9 kun de til Sildebundgarnsfiskeri matriculerede Baae. Da der lettelig vil kunne blive Spørgsmaal paa sine Steder om at foretage Forandringer i de her fastsatte Regler, navnlig ogsaa til Forsøg, har Udvalget anset det rettest at give Regeringen Bemyndigelse til at tillade Afvigelser, hvor Omstændighederne tale derfor.

Efter Frdn. 15. Decbr. 1750 var det ikke tilladt at drive Sildebundgarnsfiskeri udenfor de matriculerede Stæder. Dette blev først lovhjemlet ved § 9 i Lov af 29. Decbr. 1857, saaledes at Reglerne for Besætningsmaaden i de matriculerede Baae i Almindelighed ogsaa skulde være anvendelige for disse umatriculerede Stæder, dog at Regeringen bemyndigedes til at tilstede Afvigelser. Det forekommer imidlertid Udvalget at være rettest, at Regeringen lige overfor de umatriculerede Baae stilles noget friere i sin Anordningsmyndighed end overfor de matriculerede, navnlig da Lokalteterne kunne være saa højt forskellige, og der er derfor nogen Forskjel i Udtrykkene i Paragrafens tvende Stykker.

Bestemmelsen i Lov 29. Decbr. 1857 § 10 er formentlig saa selvsølgelig, at den ikke behøver udtrykkelig at udtales i Loven.

§ 28. Motivet til denne Tidsbegrænsning efter Lov 22. Marts 1867 § 1 er, at Yngelen af den vaarlægende Sid angives allerede sidst i Juni Maaned at vise sig i Fjorden i saadan Størrelse, at den kan fikes af Bundgarnene, hvilket ikke har funde Sted; derimod formenes den allerede brugelig sidst i September, til hvilken Tid det derfor atter er tilladt at begynde dette Fiskeri. Paa et Bandomraade, hvor Fiskeriet bruges saa stærkt som paa Limfjorden, formener Udvalget, at det er gaavnligt, at der undes de væsentligere Fiskerier nogen Hvile, og det har derfor optaget denne siden 1867 bestaaende Bestemmelse, der dog tilstøder en mere udvidet Brug, end forhen var Tilfældet.

§§ 29 og 30. De her anførte Maal, som ere optagne efter det hidtil Bestaaende, har Udvalget ikke fundet Anledning til at foretage nogen Forandring med, da de i det Hele kunne siges at være passende.

At Tiden for Brugen af Sildevaad er sat noget kortere end for Bundgarnsfiskeri, er i Motiverne til Lov 22. Marts 1867 begrundet derved, at Baaedet under Dragningen er mere skadeligt for Yngelen end de faststaaende Redskaber. Skjøndt Tidsforskjellen synes for ringe til at have nogen kjendelig Virkning, skjøner Udvalget dog ikke Sagen at være af saadan Betydning, at der er Anledning til at foreslaa nogen Forandring.

§ 31. For at muliggjøre Kontrollen med denne for Sejladsens Skyld overordentlig vigtige Bestemmelse, er det anset nødvendigt at stærpe det tidligere Forbud saaledes, at Baaedet ikke maa kunne naa over Midtstrømslinien.

§ 32. Efter den nugældende Lovgivning er det kun paabudt, at staaende Redgarn, naar de bruges i Sildebundgarnsstæderne udenfor den for Bundgarnsfiskeriet bestemte Tid, skulle sættes efter Lænernes Gang og Strækning for ikke at bestadige Bunden i Lænrummet. Men ogsaa naar de med Ejernes Minde sættes i Stæderne i Tiden for Bundgarnsfiskeriet, bør de anbringes paa samme Maade, for at ikke denne Brug af Stedet skal skade de tilstødende Bundgarnsstæder i deres Fiskeri.

§§ 33, 34 og 35. Næst at henviser til, hvad ovenfor er anført ved §§ 7 og 14, skulle vi til Motivering af de i §§ 33 til 35 indeholdte Bestemmelser bemærke Følgende.